

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 84/09-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. mája 2009 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť Mgr. Ing. I. R., T., zastúpeného advokátom JUDr. J. G., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 2604/08 (predtým vedenom pod sp. zn. 1 Er/97/00) a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 2604/08 (predtým vedenom pod sp. zn. 1 Er/97/00) p o r u š i l základné právo Mgr. Ing. I. R. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Mgr. Ing. I. R. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Bánovce nad Bebravou p o v i n n ý vyplatiť mu do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bánovce nad Bebravou je povinný uhradiť Mgr. Ing. I. R. trovy právneho zastúpenia v sume 223,46 € (slovom dvestodvadsaťtri eur a štyridsaťšesť centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. G., B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. II. ÚS 84/09 z 24. februára 2009 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť Mgr. Ing. I. R. (ďalej aj „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 2604/08 (predtým vedenom pod sp. zn. 1 Er/97/00).

1.1 Podľa § 18b ods. 1 zákona č. 511/2007 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a dopĺňa zákon Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sídlach a obvodoch súdov“), výkon súdnictva k 1. januáru 2008 vo veci sťažovateľa prešiel z odovzdávajúceho Okresného súdu Trenčín na nadobúdajúci Okresný súd Bánovce nad Bebravou.

2. Zo sťažnosti okrem iného vyplynulo: *„Okresný súd Bánovce nad Bebravou poveril sťažovateľa vykonávaním exekúcie vo veci oprávneného : B., a. s., B., s. r. o., B., s.r.o. proti povinnému : Z., s. r. o., D., s. r. o., D., s. r. o. o vymoženie 717.514,40 Sk, vedenej pod sp. zn. 1 Er 97/00.*

V priebehu konania v predmetnej exekúcii oprávnený požiadal o zmenu súdneho exekútora, pričom súd v zmysle zákonných ustanovení vyhovel žiadosti o zmenu súdneho exekútora, nakoľko neboli zistené dôvody brániace zmene v osobe súdneho exekútora.

Sťažovateľ písomným podaním zo dňa 24. 03. 2003 požiadal súd o priznanie trov exekúcie podľa priloženého rozpisu v celkovej sume 36.170,50 Sk a zaviazanie oprávneného k ich náhrade.

Dňa 28. 07. 2003 vydal Okresný súd Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1 Er 97/00-31 uznesenie, ktorým uložil oprávnenému povinnosť nahradiť trovy exekúcie v celkovej sume 36.170,50 Sk. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29. 08. 2003. Nakoľko oprávnení si dobrovoľne nesplnili svoju povinnosť nahradiť sťažovateľovi trovy exekúcie v zmysle uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1 Er 97/00-31, podal sťažovateľ dňa 24. 02. 2005 návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky z titulu priznaných trov exekúcie.

Prípisom zo dňa 17. 05. 2005 Okresný súd Trenčín (na ktorý prešiel s účinnosťou od 1. januára 2005 výkon súdnictva z Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, pozn.) vyzval súdneho exekútora, aby uložil sťažovateľovi povinnosť podať žiadosť o vydanie opravného uznesenia s poukazom na výrok uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou sp. zn. 1 Er 97/00-31 a to tak, aby z uvedeného uznesenia bolo zrejmé, ktorý z oprávnených je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy exekučného konania, prípadne či všetci oprávnení spoločne a nerozdielne.

S poukazom na uvedený prípis Okresného súdu Trenčín, sťažovateľ podaním doručeným Okresnému súdu Trenčín dňa 13. 06. 2005, navrhol, aby súd vydal opravné uznesenie, ktorým výrok uznesenia zo dňa 28. 07. 2003 sp. zn. 1 Er 97/00-31 opraví tak, že oprávnení budú zaviazaní nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie spoločne a nerozdielne. O tomto návrhu súd k dnešnému dňu nerozhodol žiadnym spôsobom. A to aj napriek skutočnosti, že sťažovateľ niekoľkokrát urgoval uvedenú vec.

V zmysle ustanovenia § 18a, 18b zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, prešiel s účinnosťou od 01. 01. 2008 výkon súdnictva z odovzdávajúceho Okresného súdu Trenčín na nadobúdajúci Okresný súd Bánovce nad Bebravou. Z tohto dôvodu sťažnosť sťažovateľa smeruje proti Okresnému súdu Bánovce

nad Bebravou, nakoľko výkon súdництва v predmetnom konaní v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona č.371/2004 Z. z. opätovne od 01. 01. 2008 prešiel na Okresný súd Bánovce nad Bebravou.

Tým, že súd nekonal o sťažovateľovom návrhu na vydanie opravného uznesenia zo dňa 13. 06. 2005, je sťažovateľovi znemožnené, aby mohol uspokojiť svoju pohľadávku z titulu trov exekúcie, ktoré mu na jednej strane boli právoplatným rozhodnutím súdu priznané a na druhej strane nečinnosťou súdu mu je znemožnené uspokojiť svoj nárok. Nečinnosť súdu fakticky aj právne znemožňuje sťažovateľovi pokračovať vo vymáhaní predmetnej pohľadávky, zároveň však oslabuje jeho postavenie veriteľa vo vzťahu k povinným subjektom, nakoľko je možné sa obávať o majetnosť povinných subjektov. Z uvedeného je zrejmé, že súd vo veci viac ako 3 roky nekonal, o jeho návrhu za uvedenú dobu nerozhodol či už kladne alebo záporne.“

2.1 Na základe už uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„I. Základné právo sťažovateľa Mgr. Ing. I. R.(...), so T., upravené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Er/97/00 porušené bolo.

II. Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou sa prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prieťahov.

III. Sťažovateľovi Mgr. Ing. I. R.(...), so sídlom T., sa priznáva finančné zadosťučinenie 100.000,- Sk (slovom stotisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bánovce nad Bebravou povinný zaplatiť sťažovateľovi do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Sťažovateľovi Mgr. Ing. I. R.(...), so sídlom T., sa priznáva náhrada trov konania vo výške 6.732,- Sk, ktoré je Okresný súd Bánovce nad Bebravou povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. J. G. č..., vedený v T., a.s. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

3. Na výzvu ústavného súdu sa k prijatej sťažnosti 23. marca 2009 vyjadrila predsedníčka okresného súdu.

Z prehľadu spisu, ktorý bol súčasťou jej vyjadrenia, vyplýva, že

„- uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 28. 06. 2004 č. k. Er 97/00-35 bola exekúcia vyhlásená za nepripustnú a zároveň sa exekúcia zastavila. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 06. 08. 2004,

- dňa 13. 06. 2005 bol na Okresný súd Trenčín podaný návrh na vydanie opravného uznesenia, ktorým súdny exekútor Ing. Mgr. I. R. žiadal opraviť výrok uznesenia zo dňa 28. 07. 2003 tak, aby boli oprávnení zaviazaní spoločne a nerozdielne na úhradu trov exekúcie,
- dňa 02. 11. 2005 bol k spisu žiadaný na pripojenie spis BN - 1 Er 96/00, ktorý sa nachádzal na pracovisku v Novom Meste nad Váhom,
- dňa 26. 02. 2007 opätovne požiadal súdny exekútor Ing. Mgr. I. R. opraviť výrok uznesenia zo dňa 28. 07. 2003 a zároveň žiadal o oznámenie ako bolo s vecou naložené.
- od 01. 01. 2008 došlo k vzniku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, spis postúpený Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou z Okresného súdu Trenčín.
- dňa 03. 02. 2009 bolo vydané opravné uznesenie č. k. 2 Er/2604/2008-60, ktorým sa opravovali uznesenia Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. Er 97/00-23 zo dňa 25. 03. 2003, č. k. Er 97/00-25 zo dňa 28. 05. 2003, č. k. Er 97/00-31 zo dňa 28. 07. 2003 a č. k. Er 97/00-35 zo dňa 28. 06. 2004.“.

V ďalšom predsedníčka okresného súdu uviedla: „V súvislosti s konaním, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 1Er/97/2000 (v súčasnosti sa vedie toto konanie na novozriadenom Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod spisovou značkou 2 Er/2604/2008, do 01. 01. 2008 sa uvedené exekučné konanie viedlo na Okresnom súde Trenčín, kedy bola vec postúpená Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou) som toho názoru, že k rozhodnutiu vo veci bránila najmä tá skutočnosť, že ide o vec exekučnú a tu poukazujem, že predmetom prechodu súdnictva z Okresného súdu Trenčín na Okresný súd Bánovce nad Bebravou bolo viac ako 4900 exekučných vecí, ktoré boli pridelené sudcom, ktorý vybavujú aj iné veci. Okrem uvedených exekučných vecí bolo predmetom prechodu výkonu súdnictva na novozriadený Okresný súd Bánovce nad Bebravou aj 116 trestných vecí, 400 civilných a obchodných vecí, viac ako 500 dedičských vecí a 184 opatrovníckych vecí a vecí starostlivosti súdu o maloletých. Zároveň poukazujem na skutočnosť, že novozriadený súd sa v priebehu roka 2008

personálne budoval, súd nebol obsadený sudcami. V konkrétnom prípade bola vec pridelená sudkyňi, ktorá okrem exekučných vecí vybavuje trestné veci a veci opatrovnícke a veci starostlivosti súdu o maloletých. Nebolo možné aby zákonný sudca vo všetkých veciach súčasne vytýčil termín pojednávania a rozhodol a v tých veciach, v ktorých koná bez nariadenia pojednávania rozhodol.“

Predsedníčka okresného súdu napokon oznámila, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania.

4. Právny zástupca sťažovateľa 9. marca 2009 ústavnému súdu oznámil, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

5. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Er 2604/08 (predtým vedenom pod sp. zn. 1 Er/97/00) dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov(...).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že zdĺhavý priebeh napadnutého konania nemožno pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci. Právnu zložitosť napadnutého konania inak vo svojom vyjadrení nenamietala ani predsedníčka okresného súdu.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci, pričom toto konanie posudzoval ako celok s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu. Namietané exekučné konanie začalo 28. júla 2003, pričom ku dňu podania sťažnosti ústavnému súdu trvalo už skoro šesť rokov a nebolo právoplatne skončené. Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný minimálne v období od 13. júna 2005 (keď bol Okresnému súdu Trenčín podaný návrh na vydanie opravného uznesenia) do 3. februára 2009 (keď bolo vydané opravné uznesenie č. k. 2 Er/2604/2008-60). Okresný súd teda počas viac ako troch rokov nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako navrhovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

Obranu okresného súdu, podľa ktorého dôvodom zbytočných priet'ahov v napadnutej veci bolo to, že *„prechodom súdnictva z Okresného súdu Trenčín na Okresný súd Bánovce nad Bebravou bolo viac ako 4900 exekučných vecí, ktoré boli pridelené sudcom, ktorý vybavujú aj iné veci“*, nebolo možné akceptovať. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania

a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Okrem uvedeného ústavný súd poukazuje na to, že vzhľadom na ustanovenie § 18b ods. 1 zákona o sídlach a obvodoch súdov otázku toho, či bolo porušené základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v okolnostiach danej veci, posudzoval postup odovzdávajúceho Okresného súdu Trenčín a nadobúdajúceho Okresného súdu Bánovce nad Bebravou ako celok so všetkými ústavnoprávnymi dôsledkami pre Okresný súd Bánovce nad Bebravou vrátane plnej zodpovednosti za zbytočné prietahy v konaní (mutatis mutandis I. ÚS 32/08).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Pretože 3. februára 2009 bolo v predmetnej veci okresným súdom vyhlásené opravné uznesenie č. k. 2 Er/2604/2008-60, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhol, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk (teda 3 319 € a 39 centov) „ako peňažnú protihodnotu utrpenej nemajetkovej ujmy, nakoľko právna neistota, v ktorej sa teraz nachádzam, mi spôsobila nielen materiálnu, ale aj nemateriálnu ujmu spočívajúcu v nemožnosti uspokojenia môjho nároku, ktorý mi bol síce právoplatne priznaný, ale nie je možné pristúpiť k jeho uspokojeniu. Poukazujem taktiež na tú skutočnosť, že plynutím času, s poukazom na index inflácie za predmetné obdobie, sa moje prípadné uspokojenie nároku fakticky znižuje, resp. je prípadne ohrozené uspokojenie ako také.“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťúčením pre s'ťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťúčinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práva s'ťažovateľa považuje za odôvodnené v sume 1 000 €. Ústavný súd sa pritom riadil aj úvahou, že cieľom primeraného finančného zadosťúčinenia je síce zmiernenie nemajetkovej ujmy, avšak nie aj prípadná náhrada škody.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťúčinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť s'ťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania s'ťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom, pričom úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie s'ťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a to jeden úkon po 105,42 €, čo spolu s režijným paušálom dvakrát po 6,31 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje sumu 223,46 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o sťažovateľom uplatnených trovách konania rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. mája 2009